

Указујемо да Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), у члану 16, поред осталог, предвиђа да су општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.

Како произилази из садржине поднетог захтева, нерезидентно правно лице (јапанска компанија, у конкретном случају) основало је на територији Републике огранак ради реализације пројекта који се финансира средствима зајма у складу са Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Јапана у вези са пројектом за изградњу постројења за одсумпоравање за термоелектрану „Никола Тесла“ („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 1/2012, у даљем тексту: Споразум), а којим је предвиђено да ће Влада Републике Србије изузети, између осталог, јапанске компаније у својству добављача, уговорних страна и/или консултаната од свих фискалних оптерећења и пореза у Републици Србији у вези са приходом од производа и/или услуга испоручених по основу Зајма (тачка 8. алинеја (б) Споразума).

Сагласно наведеном, а имајући у виду одредбе ратификованог Споразума, као и мишљење овог министарства (на које се у захтеву позивате), сматрамо да се податак о добити (односно губитку) пословне године (из биланса успеха огранка) коригује за износ прихода (и расхода) који огранак оствари по основу пројекта (ради чије реализације је закључен и ратификован предметни споразум), и у тако коригованом износу исказује под редним бројем 1. (односно 3.) Обрасца ПБ 1.

Међутим, уколико огранак на територији Републике обавља искључиво активности које су у вези са реализацијом предметног пројекта и, с тим у вези, искаже (у билансу успеха) добит (губитак) пословне године, у том случају огранак на одговарајућим редним бројевима Обрасца ПБ 1 (ред. бр. 1, односно 3, укључујући и ред. бр. 65.) уписује вредност нула („0“).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли привредно друштво, за објекат који у својим пословним књигама евидентира као основно средство, за који је порез на имовину плаћало до 2017. године, има право на ослобођење од пореза на имовину из разлога што је „руниран (прозори и врата су поломљени, водоводна и електрична инсталација нису у функцији)“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00808/2017-04 од 9.2.2018. год.)

Према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари.

Према одредби члана 2. став 2. тачка 2) Закона, непокретностима, у смислу става 1. тог члана, сматрају се и стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 10. Закона, обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Пореско ослобођење може се остварити само кад за то постоји основ прописан законом. Законом није прописано пореско ослобођење за случај да је објекат, који фактички постоји, за који је

обвезнику – привредном друштву пре више година настала обавеза по основу пореза на имовину, за који је обвезник плаћао порез по том основу, а који у својим пословним књигама обвезника евидентира као основно средство руиниран, што га чини нефункционалним. Наиме, право је пореског обвезника да се определи да ли ће свој објекат користити или не, односно да ли ће га адаптирати или реконструисати или на други начин учинити функционалним за одређену намену.

Чињеница која се наводи да водоводна и електрична инсталација у конкретном објекту нису у функцији, није основ за пореско ослобођење, а ни за престанак пореске обавезе за тај објекат (независно од разлога за непружање услуга испоруке воде и електричне енергије у конкретном објекту у коме постоје водоводне и електричне инсталације, на пример, ако о томе са даваоцем услуга није закључен или је раскинут уговор, ако се обвезнику те услуге не пружају због неплаћања рачуна и сл.).

2. Утврђивање просечних цена квадратног метра грађевинског земљишта у зонама као елемента за утврђивање вредности непокретности која чини основицу пореза на имовину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-0068/2018-04 од 7.2.2018. год.)

Према одредбама члана 5. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са овим законом.

Вредност непокретности из става 1. овог члана утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе

(у даљем тексту: орган јединице локалне самоуправе) – члан 5. став 2. Закона.

Одредбом члана 6. став 1. Закона прописано је да се вредност непокретности из члана 5. Закона утврђује применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Према одредби члана 6. став 5. Закона, просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из става 6. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају (члан 6. став 7. Закона).

Дакле, утврђивање просечних цена квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама, као елемента за утврђивање вредности непокретности која чини основицу пореза на имовину, што значи и просечних цена квадратног метра грађевинског земљишта у зонама, у надлежности је јединице локалне самоуправе.

Просечна цена квадратног метра грађевинског земљишта у јединици локалне самоуправе која је у складу са Законом одредила

зоне, у свакој конкретној зони утврђује се на основу цена остварених у промету грађевинског земљишта у тој зони, у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину, под условом да је у том периоду у тој зони било најмање три промета грађевинског земљишта.

Ако у некој зони није било најмање три промета грађевинског земљишта у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину, просечна цена квадратног метра грађевинског земљишта у тој зони утврђује се на основу просека просечних цена грађевинског земљишта остварених у зонама чије се територије граниче са конкретном зоном у којој није било најмање три промета грађевинског земљишта у наведеном периоду, а у којим (граничним зонама) је у том периоду било најмање три промета грађевинског земљишта

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање порезом на капитални добитак прихода које физичко лице оствари у случају продаје удела у привредном друштву

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1064/2016-04 од 19.2.2018. год.)

Према наводима у захтеву и накнадног усменог појашњења, 2004. године резидентно физичко лице као оснивач по основу улога од 1.000 динара постало је власник 31% удела у привредном друштву, а јануара 2009. године, на основу спроведеног оставинског поступка и судског решења, као наследник првог наследног реда наследило је додатних 62% удела (номиналне вредности 2.000 динара) у основном капиталу тог привредног друштва, тако да је након тога његов удео у основном капиталу износио 93% (номиналне вредности 3.000 динара). Други оснивач је имао 7% удела у основном капиталу друштва. Даље се наводи да је 2010. године поменуто привредно друштво докапитализовано чиме је повећана номинална вредност удела наведеног лица за 50 динара. Истовремено проценат удела који то физичко лице има у привредном друштву смањен је са 93% на 40% услед повећања удела другог оснивача, као и увођења новог члана у власничку структуру привредног друштва.

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 103/13, 57/14, 68/14–др. закон, 112/15 и 113/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове